

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch en hedendaagsch recht

<https://hdl.handle.net/1874/256677>

19

STELLINGEN,

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD VAN

Doctor in het Romeinsch en Hedendaagsch Recht,

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MACTIHING VAN DEN RECTOR MAGNIFICUS

DR. J. I. DOEDES,

GEWOON HOOGLEEKAAR IN DE GODGELEERDE FACULTEIT,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER RECHTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

op Dinsdag den 9^{den} December 1873, des namiddags ten 2 uren,

DOOR

JOANNES CHRISTOPHORUS FOCKE,

GEBOREN TE AMSTERDAM.

LEIDEN, E. J. BRILL,
1873.

STELLINGEN

De heer de voorzitter heeft de heer de voorzitter...

De heer de voorzitter heeft de heer de voorzitter...

De heer de voorzitter heeft de heer de voorzitter...

STELLINGEN.

I.

Ook bij verpanding eener zaak, die den schuldenaar nog niet behoort, wordt de rang naar den tijd der verpanding geregeld.

II.

De eigenaar van den grond is eigenaar van de helft van den daarin gevonden schat.

III.

Hij, die uit eene stof, welke hem toebehoort, en uit eene, die het eigendom is van een ander, een voorwerp van eene andere (nieuwe) soort maakt, wordt eigenaar van dat voorwerp, al kan het in den vorigen toestand teruggebracht worden.

IV.

Iemand, die met oogmerk, om van woonplaats te veranderen, zijn woonplaats verlaat, en op reis naar de nieuwe woning overlijdt, heeft zijn sterfhuis in het huis, dat hij verlaten heeft.

V.

De man kan geene schadevergoeding van de vrouw eischen, die weigert bij hem in te wonen.

VI.

De vrouw kan de curatele van haren man slechts na machtiging door den rechter vragen.

VII.

Een minderjarige, wiens vader wegens verkwisting onder curatele staat, heeft tot het aangaan van een huwelijk, de toestemming van zijne moeder, of van den curator des vaders noodig.

VIII.

Wanneer tengevolge van het onvermogen van den laatst begiftigde, de erfgenaam wiens legitime verkort is, niets kan terugkrijgen, mag hij den voorafgaanden begiftigde aanspreken.

IX.

Het is geen vereischte dat de notaris, bij het besloten testament, de akte van superscriptie eigenhandig schrijve.

X.

Hij, die afzonderlijk aan verschillende personen dezelfde zaak heeft verkocht, kan bij haar toevallig vergaan, den prijs slechts van één persoon eischen.

XI.

Al is de dag van het pleidooi reeds bepaald, staat het toch vrij, nog bewijsstukken over te leggen.

XII.

Het recht, om een derde in vrijwaring op te roepen, komt alleen den verweerder toe.

XIII.

De verkooper heeft het recht van reclame verloren, als de waren door den koper verkocht en geleverd, maar voor het faillissement weder in zijn bezit zijn teruggekomen.

XIV.

Art. 774 W. v. K. omvat ook de verbandbrieven op schepen.

XV.

De wisselbrief van art. 111 W. v. K. moet de vermelding van genoten waarde bevatten.

XVI.

Het is af te keuren, dat art. 258a W. v. K. geene uitzondering voor den eed gemaakt heeft.

XVII.

Hij, die desbewust van een valsch geschrift gebruik maakt heeft, is strafbaar wegens oplichting, wanneer de schrijver te goeder trouw verkeerde.

XVIII.

De oorspronkelijke redactie van art. 222 C. P. is te verkiezen boven de wijziging in Frankrijk bij de wet van 13 Mei 1863 in dat artikel gebracht: „Lorsqu'un ou plusieurs magistrats de l'ordre administratif ou judiciaire, lorsqu'un ou plusieurs jurés, auront reçu, dans l'exercice

de leurs fonctions ou à l'occasion de cet exercice, quelque outrage par paroles, par écrit ou dessin non rendus publics, tendant à inculper leur honneur ou leur délicatesse, celui qui leur aura adressé cet outrage sera puni d'un emprisonnement de quinze jours à deux ans."

XIX.

Art. 334 C. P. betreft slechts hen, die als tusschenpersonen handelen.

XX.

Art. 331 C. P. straft ook hem, die door list zijn doel poogt te bereiken.

XXI.

Art. 475 n°. 12 C. P. is niet van toepassing op hem, die intellectueelen bijstand weigert.

XXII.

De beklagde, wien het bevel des rechters, om in persoon te verschijnen beteekend is, en die dat niet nakomt, verliest de bevoegdheid hem in art. 226 strafv. toegekend, en kan bij verstek veroordeeld worden.

XXIII.

Een gemeentebestuur is bevoegd afstand te doen van eene, naar art. 228 der Gemeentewet verkregen verjaring.

XXIV.

Ten onrechte wordt door velen aan het beter lager onderwijs in Duitschland, voor een groot gedeelte, de overwinningen der Duitschers in den laatsten oorlog toegeschreven.

XXV.

Het beleggen van zijne besparingen in courante beurseffecten, mits met beleid, doet geen nadeel aan de nijverheid.

XXVI.

De vrije verdeling van den grond is voordeelig voor de algemeene welvaart, en daarom door geene wettelijke bepalingen tegen te gaan.

XXVII.

Proletariërs moeten geen deel uitmaken van de schutterij.

XXVIII.

De voorgestelde herziening der jachtwet is goed te keuren.
